

**Art. 4.** W ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o nadzorze ubezpieczeniowym i emerytalnym oraz Rzeczniku Ubezpieczonych (Dz. U. Nr 124, poz. 1153, z późn. zm.<sup>5)</sup>) w art. 9 uchyla się ust. 1.

**Art. 5.** Do stosunków z umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

**Art. 6.** Ilekroć w przepisach odrębnych jest mowa o „zakładzie ubezpieczeń” rozumie się przez to ubezpieczyciela.

**Art. 7.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 90 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

<sup>5)</sup> Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1651, z 2004 r. Nr 93, poz. 891 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 48, poz. 447, Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204 i Nr 163, poz. 1362 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832.

## 558

### USTAWA

z dnia 13 kwietnia 2007 r.

#### o zmianie ustawy o Straży Granicznej oraz niektórych innych ustaw<sup>1)</sup>

**Art. 1.** W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.<sup>2)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 2:

— w pkt 4 po lit. e średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f—h w brzmieniu:

„f) przestępstw określonych w art. 228, 229 i 231 Kodeksu karnego, popełnionych przez pracowników Straży Granicznej w związku z wykonywaniem czynności służbowych,

g) przestępstw określonych w art. 229 Kodeksu karnego, popełnionych przez osoby niebędące funkcjonariuszami lub pracownikami Straży Granicznej w związku z wy-

konywaniem czynności służbowych przez funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej,

h) przestępstw określonych w art. 190, 222, 223 i 226 Kodeksu karnego skierowanych przeciwko funkcjonariuszom Straży Granicznej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych;”,

— po pkt 5b dodaje się pkt 5c i 5d w brzmieniu:

„5c) ochrona szlaków komunikacyjnych o szczególnym znaczeniu międzynarodowym przed przestępczością, której zwalczanie należy do właściwości Straży Granicznej;

5d) prowadzenie czynności w celu rozpoznawania i przeciwdziałania zagrożeniom terroryzmem;”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Straż Graniczna prowadzi postępowania w sprawach rozpoznawania, zapobiegania i wykrywania przestępstw określonych w art. 228, 229 i 231 Kodeksu karnego, popełnionych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w związku z wykonywaniem czynności służbowych.”;

2) w art. 3a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nadawanie regulaminów organizacyjnych komendom oddziałów Straży Granicznej oraz komórkom organizacyjnym Komendy Głównej Straży Granicznej, a także nadawanie statutów ośrodkom szkolenia Straży Granicznej;”;

<sup>1)</sup> Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń, ustawę z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze oraz ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

<sup>2)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218 oraz z 2007 r. Nr 57, poz. 390.

3) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

- „Art. 8a. 1. Jednostki samorządu terytorialnego, państwowe jednostki organizacyjne, banki oraz instytucje ubezpieczeniowe mogą uczestniczyć w pokrywaniu wydatków inwestycyjnych, modernizacyjnych lub remontowych oraz kosztów utrzymania i funkcjonowania jednostek organizacyjnych Straży Granicznej, a także zakupu niezbędnych dla ich potrzeb towarów i usług.
2. Tworzy się Fundusz Wsparcia Straży Granicznej, zwany dalej „Funduszem”, składający się z funduszy: centralnego, oddziałów i ośrodków szkolenia Straży Granicznej.
3. Fundusz jest państwowym funduszem celowym.
4. Środki finansowe uzyskane przez Straż Graniczną od podmiotów, o których mowa w ust. 1, na podstawie umów zawartych przez:
- 1) Komendanta Głównego Straży Granicznej — są przychodami funduszu centralnego;
  - 2) komendantów oddziałów Straży Granicznej — są przychodami funduszy oddziałów;
  - 3) komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej — są przychodami funduszy ośrodków szkolenia Straży Granicznej.
5. Środki Funduszu są przeznaczone na:
- 1) pokrywanie wydatków inwestycyjnych, modernizacyjnych lub remontowych oraz kosztów utrzymania i funkcjonowania jednostek organizacyjnych Straży Granicznej;
  - 2) zakup niezbędnych na ich potrzeby towarów i usług.
6. Środkami Funduszu dysponują:
- 1) Komendant Główny Straży Granicznej — w zakresie funduszu centralnego;
  - 2) komendanci oddziałów Straży Granicznej — w zakresie funduszy oddziałów;
  - 3) komendanci ośrodków szkolenia Straży Granicznej — w zakresie funduszy ośrodków szkolenia Straży Granicznej.
7. Komendant Główny Straży Granicznej sporządza łączny plan finansowy i łączne sprawozdanie finansowe Funduszu.

8. Dysponent środków Funduszu może dokonywać wydatków wyższych niż planowane bez zmiany planu, do wysokości łącznej kwoty przychodów uzyskanych ponad plan i pozostałości środków z okresów poprzednich, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

9. Przeniesienia wydatków pomiędzy poszczególnymi pozycjami planu Funduszu mogą być dokonywane przez dysponenta środków Funduszu po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

10. Przepisów art. 151 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.<sup>3)</sup>) nie stosuje się.

11. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady gospodarki finansowej Funduszu oraz tryb i terminy sporządzania jego planów i sprawozdań finansowych, uwzględniając postanowienia umów oraz racjonalne gospodarowanie środkami.”;

4) w art. 9e:

a) w ust. 1:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określonych w art. 163 § 1, art. 164 § 1, art. 165 § 1, art. 166 § 1 i 2, art. 167, art. 168, art. 171, art. 172, art. 173 § 1, art. 258, art. 264 § 2 i 3 i art. 299 § 1 Kodeksu karnego,”

— po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) określonych w art. 229 Kodeksu karnego, popełnionych przez osoby niebędące funkcjonariuszami lub pracownikami Straży Granicznej w związku z wykonywaniem czynności służbowych przez funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej;”

b) ust. 5 uchyla się,

c) ust. 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„11. Do wniosków, o których mowa w ust. 4, 9 i 10, stosuje się odpowiednio ust. 8. Sąd przed wydaniem postanowienia, o którym mowa w ust. 9 lub 10, może zapoznać się z materiałami uzasadniającymi wniosek zgromadzonymi podczas kontroli operacyjnej zarządzonej w tej sprawie.

<sup>3)</sup> Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1420 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i 1218, Nr 187, poz. 1381 i Nr 249, poz. 1832.

12. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 4, 9 i 10, sąd okręgowy rozpoznaje na posiedzeniu, jednoosobowo, przy czym czynności sądu związane z rozpoznaniem tych wniosków są wykonywane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania karnego. W posiedzeniu sądu może wziąć udział wyłącznie prokurator i przedstawiciel organu Straży Granicznej wnioskującego o zarządzenie kontroli operacyjnej.”,
- d) ust. 18 i 19 otrzymują brzmienie:
- „18. Organ Straży Granicznej, który wnioskował o zarządzenie kontroli operacyjnej, dokonuje niezwłocznie po zakończeniu kontroli protokolarnego, komisijnego zniszczenia zgromadzonych podczas stosowania kontroli operacyjnej materiałów niezawierających dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub niemających znaczenia dla toczącego się postępowania karnego.
19. Na postanowienia sądu w przedmiocie kontroli operacyjnej, o których mowa w ust. 1, 4, 9 i 10, przysługuje zażalenie organowi Straży Granicznej, który złożył wniosek o wydanie tego postanowienia. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.”;
- 5) w art. 9f w ust. 1:
- a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
- „1a) określone w art. 229 Kodeksu karnego, popełnione przez osoby niebędące funkcjonariuszami lub pracownikami Straży Granicznej w związku z wykonywaniem czynności służbowych przez funkcjonariuszy lub pracowników Straży Granicznej;”,
- b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) określone w art. 163 § 1, art. 164 § 1, art. 165 § 1, art. 166 § 1 i 2, art. 167, art. 168, art. 171, art. 172, art. 173 § 1, art. 258 i art. 264 § 2 i 3 Kodeksu karnego,”;
- 6) po art. 10b dodaje się art. 10c w brzmieniu:
- „Art. 10c. 1. Jeżeli jest to konieczne dla skutecznego zapobieżenia przestępstwom określonym w art. 9e ust. 1 lub ich wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, Straż Graniczna może korzystać z informacji dotyczących umów ubezpieczenia, a w szczególności z przetwarzanych przez zakłady ubezpieczeń danych podmiotów, w tym osób, które zawarły umowę ubezpieczenia, a także przetwarzanych przez banki informacji stanowiących tajemnicę bankową oraz informacji dotyczących umów o rachunek papierów wartościowych, umów o rachunek pieniężny, umów ubezpieczenia lub innych umów dotyczących obrotu instrumentami finansowymi, a w szczególności z przetwarzanych przez uprawnione podmioty danych osób, które zawarły takie umowy.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do:
- 1) spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych;
  - 2) podmiotów wykonujących działalność na podstawie ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 121, poz. 1019 i Nr 183, poz. 1537 i 1538 oraz z 2006 r. Nr 157, poz. 1119);
  - 3) podmiotów wykonujących działalność ubezpieczeniową;
  - 4) funduszy inwestycyjnych;
  - 5) podmiotów wykonujących działalność w zakresie obrotu papierami wartościowymi i innymi instrumentami finansowymi na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 157, poz. 1119).
3. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, oraz informacje związane z przekazywaniem tych informacji i danych podlegają ochronie przewidzianej w przepisach o ochronie informacji niejawnych i mogą być udostępniane jedynie funkcjonariuszom prowadzącym czynności w danej sprawie i ich przełożonym, uprawnionym do sprawowania nadzoru nad prowadzonymi przez nich w tej sprawie czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi. Akta zawierające te informacje i dane udostępnia się ponadto wyłącznie sądom i prokuratorom, jeżeli następuje to w celu ścigania karnego.
4. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się na podstawie postanowienia wydanego na piśmie wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej albo komendanta oddziału Straży Granicznej przez sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę organu Straży Granicznej składającego wniosek.
5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, powinien zawierać:
- 1) numer sprawy i jej kryptonim, jeżeli został jej nadany;

- 2) opis przestępstwa z podaniem jego kwalifikacji prawnej;
  - 3) okoliczności uzasadniające potrzebę udostępnienia informacji i danych;
  - 4) wskazanie podmiotu, którego informacje i dane dotyczą;
  - 5) podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji i danych;
  - 6) rodzaj i zakres informacji i danych.
6. Po rozpatrzeniu wniosku sąd, w drodze postanowienia, wyraża zgodę na udostępnienie informacji i danych wskazanego podmiotu, określając ich rodzaj, zakres oraz podmiot obowiązany do ich udostępnienia, albo odmawia udzielenia zgody na udostępnienie informacji i danych. Przepis art. 9e ust. 12 stosuje się odpowiednio.
  7. Na postanowienie sądu, o którym mowa w ust. 6, przysługuje zażalenie organowi Straży Granicznej wnioskującemu o wydanie postanowienia. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.
  8. W przypadku wyrażenia przez sąd zgody na udostępnienie informacji, uprawniony przez sąd organ Straży Granicznej pisemnie informuje podmiot obowiązany do udostępnienia informacji i danych o rodzaju i zakresie informacji i danych, które mają być udostępnione, podmiocie, którego informacje i dane dotyczą, oraz o osobie funkcjonariusza upoważnionego do ich odbioru. Do pisemnej informacji dołącza się postanowienie sądu.
  9. W terminie do 120 dni od dnia przekazania informacji i danych, o których mowa w ust. 1, Straż Graniczna, z zastrzeżeniem ust. 10 i 11, informuje podmiot, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, o postanowieniu sądu wyrażającym zgodę na udostępnienie informacji i danych.
  10. Sąd, który wydał postanowienie o udostępnieniu informacji i danych, na wniosek Komendanta Głównego Straży Granicznej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, może odroczyć, w drodze postanowienia, na czas oznaczony, z możliwością dalszego przedłużania, obowiązek, o którym mowa w ust. 9, jeżeli zostanie uprawdopodobnione, że poinformowanie podmiotu, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, może zaszkodzić wynikom podjętych czynności operacyjno-rozpoznawczych. Przepis art. 9e ust. 12 stosuje się odpowiednio.
  11. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 9 lub 10, zostało wszczęte postępowanie przygotowawcze, podmiot wskazany w ust. 5 pkt 4 jest powiadamiany o postanowieniu sądu o udostępnieniu informacji i danych przez prokuratora lub, na jego polecenie, przez Straż Graniczną przed zamknięciem postępowania przygotowawczego albo niezwłocznie po jego umorzeniu.
  12. Jeżeli informacje i dane, o których mowa w ust. 1, nie dostarczyły podstaw do wszczęcia postępowania przygotowawczego, organ wnioskujący o wydanie postanowienia pisemnie zawiadamia o tym podmiot, który informacje i dane przekazał.
  13. Materiały zgromadzone w trybie, o którym mowa w ust. 1—10, niezawierające informacji potwierdzających zaistnienie przestępstwa podlegają niezwłocznemu, protokolarnemu, komisijnemu zniszczeniu. Zniszczenie materiałów zarządza organ Straży Granicznej, który wnioskował o udostępnienie informacji i danych.
  14. Skarb Państwa ponosi odpowiedzialność za szkody wyrządzone naruszeniem przepisów ust. 3 na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.”;
- 7) w art. 11:
- a) w ust. 1 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:  
„5a) zatrzymywania osób stwarzających w sposób oczywisty bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzkiego, a także dla mienia;”,
  - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a—1c w brzmieniu:  
„1a. Zatrzymanie osoby może być zastosowane tylko wówczas, gdy inne środki okazały się bezcelowe lub nieskuteczne.  
1b. Czynności wymienione w ust. 1 powinny być wykonywane w sposób możliwie najmniej naruszający dobra osobiste osoby, wobec której zostały podjęte.  
1c. Osobie zatrzymanej na podstawie ust. 1 pkt 5a przysługują uprawnienia przewidziane dla osoby zatrzymanej w Kodeksie postępowania karnego.”,
  - c) ust. 2 i 2a otrzymują brzmienie:  
„2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób postępowania przy wykonywaniu uprawnień, o których mowa w ust. 1 pkt 4—5a, a także wzory dokumentów stoso-

wanych w tych sprawach, uwzględniając skuteczność działań podejmowanych przez Straż Graniczną oraz poszanowanie praw osób, wobec których działania te są podejmowane.

2a. Na sposób przeprowadzania czynności, o których mowa w ust. 1:

a) pkt 2, 5 i 5a, w terminie 7 dni od dnia dokonania czynności,

b) pkt 7, w terminie 7 dni od dnia gdy podmiot dowiedział się o dokonanych wobec niego czynnościach

— przysługuje zażalenie do prokuratora właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia czynności. Do zażalenia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego.”;

8) w art. 24 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W działaniach pododdziałów odwodowych użycie broni palnej może nastąpić tylko na rozkaz ich dowódcy.”;

9) w art. 31:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Służbę w Straży Granicznej może pełnić osoba posiadająca wyłącznie obywatelstwo polskie, o nieposzlakowanej opinii, niekarana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, korzystająca w pełni z praw publicznych, posiadająca co najmniej średnie wykształcenie oraz zdolność fizyczną i psychiczną do służby w formacjach uzbrojonych, podległych szczególnej dyscyplinie służbowej, której gotowa jest się podporządkować, a także dająca rękojmię zachowania tajemnicy stosownie do wymogów określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b—1d w brzmieniu:

„1b. Kandydat do służby w Straży Granicznej może być przyjęty do służby, jeżeli w dniu przyjęcia nie przekroczył wieku 35 lat, z zastrzeżeniem ust. 1d.

1c. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, ze względu na posiadanie kwalifikacji lub umiejętności przydatnych do pełnienia służby w Straży Granicznej, kandydat niepełniający warunku, o którym mowa w ust. 1b, może być przyjęty do służby w Straży Granicznej za zgodą Komendanta Głównego Straży Granicznej.

1d. Przepisu ust. 1b nie stosuje się do osób, o których mowa w art. 61 ust. 1 i 1a.”;

10) po art. 31 dodaje się art. 31a w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Funkcjonariusz Policji, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby

Wywiadu Wojskowego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Centralnego Biura Antykorupcyjnego może być na własną prośbę przeniesiony do służby w Straży Granicznej, jeżeli wykazuje on szczególne predyspozycje do jej pełnienia.

2. Funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1, do służby w Straży Granicznej przenosi, w porozumieniu odpowiednio z Komendantem Głównym Policji, Szefem Biura Ochrony Rządu, Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej, Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefem Agencji Wywiadu, Szefem Służby Wywiadu Wojskowego, Szefem Służby Kontrwywiadu Wojskowego lub Szefem Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Komendant Główny Straży Granicznej, za zgodą ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Funkcjonariusz przeniesiony do służby w Straży Granicznej zachowuje ciągłość służby.

4. Funkcjonariuszowi przenoszonemu w trybie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje odprawa ani inne należności przewidziane dla funkcjonariuszy odchodzących ze służby.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb prowadzenia postępowania w stosunku do funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1, uwzględniając szczególne kwalifikacje predestynujące do służby w Straży Granicznej, równorzędność okresów służby i stażu, należności oraz uzyskanych w dotychczasowych jednostkach kwalifikacji zawodowych z przewidzianymi w Straży Granicznej.”;

11) po art. 33 dodaje się art. 33a w brzmieniu:

„Art. 33a. 1. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny Straż Graniczna może być objęta militaryzacją, o której mowa w art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.<sup>4)</sup>).

2. Funkcjonariusze pozostający w stosunku służbowym w chwili ogłoszenia mobilizacji lub wybuchu wojny stają się z mocy prawa funkcjonariuszami

<sup>4)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600.

szami pełniącymi służbę w czasie wojny i pozostają w tej służbie do czasu zwolnienia.”;

12) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

- „Art. 35a. 1. W sytuacji wymagającej podwyższonej gotowości operacyjnej Komendant Główny Straży Granicznej może skierować funkcjonariusza do pełnienia służby w systemie skoszarowanym.
2. W czasie trwania służby w systemie skoszarowanym funkcjonariusz pozostaje w ciągłej dyspozycji przełożonego służbowego.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, organizację pełnienia służby w systemie skoszarowanym, warunki i tryb kierowania do pełnienia tej służby oraz sposób jej pełnienia, uwzględniając podmioty właściwe w sprawach organizacji służby w systemie skoszarowanym, zakres zadań, których realizacja może wymagać wprowadzenia systemu skoszarowanego, dzienny tok służby, częstotliwość i wymiar przerw pomiędzy okresami pełnienia służby oraz rodzaje dokumentów z tym związanych.”;

13) w art. 37:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do funkcjonariusza uprawnionego do dodatku funkcyjnego. Funkcjonariuszowi uprawnionemu do dodatku funkcyjnego przysługuje czas wolny od służby w zamian za czas służby przekraczający normę określoną w ust. 2, pełnioną przed uzyskaniem uprawnienia do tego dodatku.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, rozkład czasu służby, tryb udzielania czasu wolnego w zamian za służbę w wymiarze przekraczającym 40 godzin tygodniowo, uwzględniając:
- 1) rodzaj i organizację służby, sposób pełnienia dyżurów domowych oraz właściwość przełożonych do określenia harmonogramu służby;
  - 2) okoliczności uzasadniające przedłużenie czasu służby ponad ustawowy wymiar, jak również niezbędny czas na wypoczynek funkcjonariusza po służbie oraz sposób prowadzenia ewidencji czasu służby;
  - 3) możliwość wprowadzenia w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej odmiennego rozkładu czasu służby i trybu

udzielania czasu wolnego w przypadku ogłoszenia mobilizacji lub w czasie wojny.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

- „5. W przypadku ogłoszenia mobilizacji lub w czasie wojny Komendant Główny Straży Granicznej może wprowadzić, w zakresie określonym w ust. 4, odmienny od obowiązującego rozkład czasu służby i tryb udzielania czasu wolnego w zamian za służbę w wymiarze przekraczającym 40 godzin tygodniowo w jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej, z zachowaniem przepisu ust. 3.”;

14) po art. 39a dodaje się art. 39b w brzmieniu:

- „Art. 39b. 1. Funkcjonariusz pełniący służbę na określonych stanowiskach służbowych lub w określonych komórkach organizacyjnych albo przewidywany do takiej służby może być poddany testowi sprawności fizycznej, badaniu psychologicznemu lub badaniu psychofizjologicznemu, mającym na celu sprawdzenie jego przydatności i predyspozycji do służby na tych stanowiskach lub w tych komórkach organizacyjnych.
2. Przeprowadzenie testu i badań, o których mowa w ust. 1, w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę lub ubiegających się o podjęcie służby w:
    - 1) Komendzie Głównej Straży Granicznej zarządza Komendant Główny Straży Granicznej;
    - 2) oddziale Straży Granicznej albo ośrodku szkolenia Straży Granicznej zarządza komendant tego oddziału albo ośrodka szkolenia.
  3. Testami lub badaniami, o których mowa w ust. 1, mogą być, na zarządzenie Komendanta Głównego Straży Granicznej, objęci również funkcjonariusze kwalifikowani do skierowania na określone szkolenia, w tym do szkoły podoficerskiej, szkoły chorążych lub na przeszkolenie specjalistyczne, o którym mowa w art. 55 ust. 1.
  4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:
    - 1) tryb, warunki i właściwość komórek organizacyjnych do przeprowadzania testu sprawności fizycznej, badania psychologicznego i badania psychofizjologicznego mających na celu sprawdzenie przydatności i predyspozycji funkcjonariusza do służby na określo-

nych stanowiskach służbowych lub w określonych komórkach organizacyjnych, albo odbycia szkolenia,

- 2) tryb, warunki i właściwość komórek organizacyjnych do przeprowadzania badań psychofizjologicznych, o których mowa w art. 31 ust. 1a pkt 5 i art. 44 ust. 3,
- 3) stanowiska służbowe oraz komórki organizacyjne, w których funkcjonariusze mogą być poddani badaniom i testom, o których mowa w ust. 1

— uwzględniając zakres i ramową metodykę przeprowadzania badań i testów, w zależności od celu badania lub testu, a także terminy ich przeprowadzania, w przypadku gdy badania lub testy mają charakter okresowy.”;

15) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:

„Art. 40a. 1. Funkcjonariusza można skierować do wykonywania zadań służbowych polegających na udzielaniu pomocy Policji, o których mowa w art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277 i Nr 57, poz. 390).

2. W przypadku gdy skierowanie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wykonywanie zadań służbowych w innej miejscowości niż miejscowość pełnienia służby lub poza terytorialnym zasięgiem działania jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, w której funkcjonariusz pełni służbę, skierowanie następuje na okres nie dłuższy niż 3 miesiące w roku kalendarzowym.

3. Skierowanie, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie polecenia Komendanta Głównego Straży Granicznej, komendanta oddziału Straży Granicznej albo komendanta ośrodka szkolenia Straży Granicznej. W przypadku wydania polecenia w formie ustnej funkcjonariusz otrzymuje potwierdzenie tego polecenia na piśmie nie później niż w ciągu 3 dni od dnia jego wydania.

4. Funkcjonariuszowi skierowanemu do wykonywania zadań służbowych w innej miejscowości niż miejscowość pełnienia służby przysługują należności z tytułu podróży służbowych.”;

16) w art. 43 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Funkcjonariusza zawiesza się w czynnościach służbowych na okres nie dłuższy niż 3 miesią-

ce w razie jego tymczasowego aresztowania lub wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe umyślne. Jeżeli okres tymczasowego aresztowania jest dłuższy niż 3 miesiące, zawieszenie ulega z mocy prawa przedłużeniu do czasu zakończenia tymczasowego aresztowania.

2. Funkcjonariusza można zawiesić w czynnościach służbowych w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo nieumyślne, ścigane z oskarżenia publicznego albo przestępstwo skarbowe nieumyślne lub postępowania dyscyplinarnego, jeżeli jest to celowe z uwagi na dobro postępowania lub dobro służby — na czas nie dłuższy niż 3 miesiące.”;

17) w art. 45:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe umyślne;”;

b) w ust. 2:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe inne niż określone w ust. 1 pkt 4;”;

— w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10—12 w brzmieniu:

„10) popełnienia czynu o znamionach przestępstwa albo przestępstwa skarbowego, jeżeli popełnienie czynu jest oczywiste i uniemożliwia pozostawanie w służbie;

11) upływu 12 miesięcy zawieszenia w czynnościach służbowych, jeżeli nie ustały przyczyny będące podstawą zawieszenia;

12) osiągnięcia wieku:

a) w korpusie szeregowych, podoficerów i chorążych — 55 lat,

b) w korpusie oficerów:

— do stopnia pułkownika Straży Granicznej (komandora Straży Granicznej) — 58 lat,

— w stopniu generała brygady Straży Granicznej i generała dywizji Straży Granicznej (kontradmirala Straży Granicznej i wiceadmirala Straży Granicznej) — 60 lat.”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku wszczęcia lub prowadzenia postępowania dyscyplinarnego wobec funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 3, zwolnienie ze służby następuje w terminie

do 6 miesięcy od dnia pisemnego zgłoszenia wystąpienia ze służby.”;

18) po art. 45a dodaje się art. 45b w brzmieniu:

„Art. 45b. Przepisów art. 45 ust. 3 i 3a nie stosuje się do funkcjonariusza pełniącego służbę w czasie wojny.”;

19) w art. 46 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Funkcjonariuszowi przywróconemu do służby przysługuje za okres pozostawania poza służbą świadczenie pieniężne równe uposażeniu na stanowisku zajmowanym przed zwolnieniem, nie więcej jednak niż za okres 6 miesięcy i nie mniej niż za 1 miesiąc. Świadczenie pieniężne wypłaca się w terminie 14 dni od dnia złożenia przez funkcjonariusza wniosku w tej sprawie wraz z dokumentem potwierdzającym fakt przywrócenia do służby.

5. Okres, za który funkcjonariuszowi przysługuje świadczenie pieniężne, wlicza się do okresu służby uwzględnianego przy ustalaniu wzrostu uposażenia zasadniczego, nagrody rocznej, a także do okresu służby, od którego zależą uprawnienia określone w art. 35 ust. 2, art. 74 ust. 1 i 2, art. 86 ust. 2, art. 115 ust. 1 i art. 119 ust. 1. Okresu pozostawania poza służbą, za który funkcjonariuszowi nie przysługuje świadczenie pieniężne, nie uważa się za przerwę w służbie w zakresie uprawnień uzależnionych od nieprzerwanego jej biegu.”;

20) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Art. 46a. 1. Funkcjonariusza zwolnionego ze służby na podstawie art. 45 ust. 2 pkt 10 i 11, na jego wniosek złożony w terminie 7 dni od dnia prawomocnego zakończenia postępowania karnego lub postępowania karnego skarbowego, przywraca się do służby, jeżeli prowadzone przeciwko niemu postępowanie zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo orzeczeniem o umorzeniu postępowania ze względu na okoliczności określone w art. 17 § 1 pkt 1—3 i 6 Kodeksu postępowania karnego.

2. Do funkcjonariusza, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 46 stosuje się odpowiednio.”;

21) w art. 57 w ust. 1 zdanie drugie uchyla się;

22) art. 91a otrzymuje brzmienie:

„Art. 91a. 1. Funkcjonariusze oraz pracownicy Straży Granicznej są obowiązani złożyć oświadczenie o swoim stanie majątkowym, w tym o majątku objętym małżeńską wspólnością majątkową przy nawiązywaniu lub rozwiązywa-

niu stosunku służbowego lub stosunku pracy, corocznie oraz na żądanie Komendanta Głównego Straży Granicznej, właściwych komendantów oddziałów lub komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej.

2. Oświadczenie o stanie majątkowym powinno zawierać informacje o źródłach i wysokości uzyskanych przychodów, posiadanych zasobach pieniężnych, nieruchomościach, uczestnictwie w spółkach cywilnych lub spółkach prawa handlowego, posiadanych udziałach lub akcjach w tych spółkach, mieniu nabytym od Skarbu Państwa, innej państwowej osoby prawnej, gminy lub związku międzygminnego, które podlegało zbyciu w drodze przetargu, mieniu ruchomym, innych prawach majątkowych oraz o zobowiązaniach pieniężnych. Oświadczenie to powinno również zawierać dane dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia funkcji w spółkach prawa handlowego lub w spółdzielniach, z wyjątkiem funkcji w radzie nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej.

3. Oświadczenie o stanie majątkowym corocznie składa się do dnia 31 marca według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

4. Prawo wglądu do złożonych oświadczeń o stanie majątkowym mają: Komendant Główny Straży Granicznej, właściwi komendanci oddziałów lub ośrodków szkolenia Straży Granicznej oraz osoby przez nich pisemnie upoważnione w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia analizy oświadczeń.

5. Informacje zawarte w oświadczeniu o stanie majątkowym, z zastrzeżeniem ust. 6, stanowią tajemnicę służbową. Oświadczenie przechowuje się przez okres 10 lat.

6. Oświadczenie o stanie majątkowym osób pełniących funkcje organów Straży Granicznej są publikowane bez ich zgody na właściwych stronach Biuletynu Informacji Publicznej, z wyłączeniem danych dotyczących daty i miejsca urodzenia, numerów PESEL i NIP, miejsca zamieszkania i położenia nieruchomości.

7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania w sprawach oświadczeń o stanie majątkowym, sposób analizy ich zgodności



ze stanem faktycznym, a także wzór oświadczenia o stanie majątkowym wraz z objaśnieniami co do miejsca i terminu jego składania oraz pouczeniem o odpowiedzialności za podanie informacji niezgodnych ze stanem faktycznym oraz tryb publikowania oświadczeń, o których mowa w ust. 6, uwzględniając zakres danych objętych oświadczeniem, o którym mowa w ust. 1 i 2.”;

23) po art. 91a dodaje się art. 91b—91d w brzmieniu:

„Art. 91b. Funkcjonariusze oraz pracownicy Straży Granicznej są obowiązani poinformować przełożonego właściwego w sprawach osobowych o podjęciu przez małżonka lub osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym zatrudnienia lub innych czynności zarobkowych w podmiotach świadczących usługi detektywistyczne lub usługi w zakresie ochrony osób i mienia, objęciu w nich akcji lub udziałów lub podjęciu działalności gospodarczej w tym zakresie, a także o fakcie bycia wykonawcą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. — Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2006 r. Nr 164, poz. 1163, Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 427) na rzecz organów i jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w terminie 14 dni od dnia uzyskania informacji o wystąpieniu takiej sytuacji.

Art. 91c. Funkcjonariusz Straży Granicznej zwolniony ze służby, którego zakres obowiązków służbowych obejmował czynności związane z przygotowaniem lub przeprowadzaniem postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, nie może bez pisemnej zgody Komendanta Głównego Straży Granicznej przed upływem 3 lat od dnia zwolnienia ze służby być zatrudniony lub wykonywać innych zajęć u przedsiębiorcy, który ubiegał się o udzielenie przez Straż Graniczną zamówienia publicznego.

Art. 91d. Funkcjonariusz Straży Granicznej zwolniony ze służby nie może wykorzystywać informacji uzyskanych w związku z wykonywaniem czynności służbowych w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo w związku z zatrudnieniem lub wykonywaniem innych zajęć u przedsiębiorcy.”;

24) art. 98 otrzymuje brzmienie:

„Art. 98. 1. Funkcjonariuszowi, który nie otrzymał lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji administracyjnej o przydziale, przysługuje pomoc finansowa na uzy-

skanie lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej lub товаришестве будовництва сполечного albo domu jednorodzinного lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość.

2. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1, podlega zwrotowi w przypadku:

1) jej wypłaty jako nienależnego świadczenia;

2) zwolnienia funkcjonariusza ze służby przed upływem 10 lat służby, jeżeli nie nabył uprawnień do emerytury policyjnej albo policyjnej renty inwalidzkiej lub prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń emerytalnych i rentowych;

3) skazania funkcjonariusza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 Kodeksu karnego lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

3. Do służby, o której mowa w ust. 2 pkt 2, zalicza się również okresy służby oraz okresy równorzędne ze służbą w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz warunki przyznawania i cofania pomocy finansowej, o której mowa w ust. 1, sposób ustalania jej wysokości oraz kwoty podlegającej zwrotowi, podmioty właściwe w tych sprawach, uwzględniając rodzaje wymaganych dokumentów oraz przypadki uzasadniające obniżenie kwoty podlegającej zwrotowi.”;

25) w art. 99a w ust. 1 w pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku

z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 Kodeksu karnego lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.”;

26) w art. 102 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Prawo do przydzielonego lokalu mieszkalnego, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi, który został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 Kodeksu karnego lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.”;

27) w art. 103 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przez przeciętne uposażenie, o którym mowa w ust. 3, rozumie się uposażenie wraz z 1/12 równowartości nagrody rocznej.”;

28) art. 105 i 106 otrzymują brzmienie:

„Art. 105. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia:

1) grupy uposażenia zasadniczego funkcjonariuszy, kategorie uposażenia zasadniczego w poszczególnych grupach tego uposażenia oraz odpowiadające im wysokości uposażenia zasadniczego ustalone z zastosowaniem mnożników kwoty bazowej;

2) zaszeregowanie stanowisk służbowych do poszczególnych grup uposażenia zasadniczego oraz stopni etatowych.

Rozporządzenie powinno uwzględniać zróżnicowanie uposażenia zasadniczego w poszczególnych grupach tego uposażenia, a także charakter i rodzaje stanowisk służbowych w poszczególnych jednostkach organizacyjnych Straży Granicznej.

Art. 106. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb zaliczania okresów służby i pracy do wystugi lat uwzględnianej przy ustalaniu wysokości dodatku za wystugę lat, uwzględniając okresy służby w Straży Granicznej, Urzędzie Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służ-

bie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Policji, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej, Służbie Więziennej, Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, okresy traktowane jako równorzędne ze służbą w Straży Granicznej, okresy zakończonego zatrudnienia, a także inne okresy wliczane na mocy odrębnych przepisów do okresu pracy, jak również okoliczności wyłączające zaliczenie okresu służby lub pracy do wystugi lat, podmioty właściwe do ich zaliczania oraz sposób dokumentowania tych okresów.”;

29) w art. 107 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusz przeniesiony na stanowisko służbowe zaszeregowane do niższej grupy uposażenia zasadniczego zachowuje prawo do uposażenia zasadniczego pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku, do czasu uzyskania wyższego uposażenia według zajmowanego stanowiska służbowego.”;

30) w art. 108 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Funkcjonariusze otrzymują następujące dodatki do uposażenia:

1) dodatek za wystugę lat w wysokości uzależnionej od okresów służby, o których mowa w art. 106;

2) dodatek za stopień w wysokości uzależnionej od posiadanego stopnia Straży Granicznej;

3) dodatek funkcyjny na stanowisku kierowniczym lub samodzielny;

4) dodatek służbowy na stanowiskach innych niż wymienione w pkt 3;

5) dodatki uzasadnione szczególnymi właściwościami, kwalifikacjami, warunkami lub miejscem pełnienia służby.

2. Dodatkami do uposażenia o charakterze stałym są dodatki ustalone w wysokości miesięcznej.”;

31) w art. 111 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W razie zwłoki w wypłacie uposażenia, innych świadczeń oraz należności pieniężnych funkcjonariuszowi przysługują, na jego wniosek, odsetki ustawowe od dnia, w którym uposażenie, inne świadczenie lub należność pieniężna stały się wymagalne.”;

32) w art. 118:

a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariusz zwolniony ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1 i 2, ust. 2 pkt 1, 3—8 i 12 oraz ust. 3 otrzymuje:”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariusz zwolniony ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3 otrzymuje ekwiwa-

lent pieniężny za niewykorzystane przed zwolnieniem ze służby urlopy wypoczynkowe lub dodatkowe oraz ekwiwalent za niewykorzystany czas wolny od służby udzielany na podstawie art. 37 ust. 3, nie więcej jednak niż za ostatnie 3 lata.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych lub upoważniony przez niego przełożony może w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie przyznać, z uwagi na uzasadnione potrzeby rodziny funkcjonariusza, odprawę w wysokości nieprzekraczającej 50 % w razie zwolnienia go ze służby na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 2 pkt 2 i 9—11.”;

33) po art. 120 dodaje się art. 120a w brzmieniu:

„Art. 120a. 1. Członkom rodziny funkcjonariusza w razie jego śmierci pozostającej w związku ze służbą Komendant Główny Straży Granicznej może przyznać pomoc finansową, jednorazowo lub okresowo ze środków właściwego organu Straży Granicznej. Za członków rodziny funkcjonariusza uważa się osoby, o których mowa w art. 93, spełniające w dniu śmierci funkcjonariusza warunki do otrzymania renty rodzinnej.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, okresy, na które pomoc może być przyznawana, jej maksymalną wysokość, podmioty właściwe w sprawach wypłaty oraz tryb postępowania w tych sprawach, uwzględniając okoliczności, w których można przyznać pomoc, oraz rodzaje wymaganych dokumentów.”;

34) art. 128 otrzymuje brzmienie:

„Art. 128. 1. Funkcjonariuszowi zawieszonemu w czynnościach służbowych zawiesza się od najbliższego terminu płatności 50 % należnego uposażenia.

2. Okres zawieszenia w czynnościach służbowych, o którym mowa w ust. 1, nie podlega wliczeniu do okresu służby funkcjonariusza, od którego zależy wysokość uposażenia, wysokość innych świadczeń pieniężnych lub prawo do nich oraz wymiar urlopu wypoczynkowego, a także innych rodzajów urlopów przysługujących funkcjonariuszowi.

3. Po zakończeniu postępowania karnego lub dyscyplinarnego w sprawie o czyn stanowiący podstawę zawieszenia w czynnościach służbowych funkcjonariusz otrzymuje zawieszoną część uposażenia oraz obligatoryjne jego podwyżki wprowadzone w okresie zawieszenia, jeżeli:

1) nie został ukarany karą dyscyplinarną wydalenia ze służby;

2) postępowanie karne zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym bądź umorzeniem ze względu na okoliczności wymienione w art. 17 § 1 pkt 1—3 i 6 Kodeksu postępowania karnego, nawet po zwolnieniu ze służby.

4. W przypadku gdy postępowanie dyscyplinarne albo karne w sprawie o czyn stanowiący podstawę zawieszenia zakończyło się w sposób określony w ust. 3, okres zawieszenia w czynnościach służbowych wlicza się do okresu służby, od którego zależy wysokość lub wymiar należności pieniężnych oraz urlopów, o których mowa w ust. 2, lub prawo do nich.

5. Należności pieniężne, o których mowa w ust. 3 i 4, wypłaca się wraz z odsetkami ustawowymi za okres zawieszenia w czynnościach służbowych, na wniosek funkcjonariusza, w terminie miesiąca od dnia otrzymania przez właściwą jednostkę organizacyjną Straży Granicznej pisemnej informacji o prawomocnym zakończeniu postępowania dyscyplinarnego albo karnego, o czyn stanowiący podstawę zawieszenia w czynnościach służbowych.”;

35) art. 129 uchyla się;

36) po art. 134 dodaje się art. 134a w brzmieniu:

„Art. 134a. 1. W przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne, wypełniającego jednocześnie znamiona wykroczenia, w przypadku mniejszej wagi lub ukarania grzywną, przełożony dyscyplinarny może nie wszczynać postępowania dyscyplinarnego a wszczęte postępowanie umorzyć.

2. W przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi przełożony dyscyplinarny może odstąpić od wszczęcia postępowania i przeprowadzić ze spraw-

- cą przewinienia dyscyplinarnego udokumentowaną w formie notatki rozmowę dyscyplinującą.
3. Notatkę, o której mowa w ust. 2, włącza się do akt osobowych na okres roku.”;
- 37) po art. 136b dodaje się art. 136c w brzmieniu:
- „Art. 136c. 1. Choroba obwinionego, świadka i innego uczestnika postępowania dyscyplinarnego usprawiedliwia nieobecność tych osób podczas czynności objętych danym postępowaniem przez okresy nie dłuższe niż łącznie 14 dni w ciągu całego postępowania dyscyplinarnego. Usprawiedliwienie nieobecności z powodu choroby za każdy następny jej okres wymaga przedstawienia zaświadczenia wystawionego przez lekarza uprawnionego do wystawiania zaświadczeń potwierdzających niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie organu prowadzącego postępowanie karne, zwanego dalej „zaświadczeniem”. Przepisy wydane na podstawie art. 117 § 4 Kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.
2. Zaświadczenia nie może wystawić lekarz, o którym mowa w ust. 1, jeżeli wchodzi w skład komisji lekarskiej podległej ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, utworzonej w Straży Granicznej.”;
- 38) w art. 137 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:
- „2b. Zawieszenie postępowania dyscyplinarnego wstrzymuje bieg terminu, o którym mowa w ust. 2.”;
- 39) po art. 143a dodaje się art. 143b w brzmieniu:
- „Art. 143b. Kto zatrudnia osoby, o których mowa w art. 91c, lub zleca im wykonywanie innych zajęć wbrew warunkowi w nim określonymu, podlega karze aresztu lub karze grzywny.”;
- 40) w art. 147c po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
- „3a) rozpoznawaniu i przeciwdziałaniu zagrożeniom terroryzmem;”;
- 41) w art. 147d:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) minister właściwy do spraw wewnętrznych w przypadkach, o których mowa w art. 147c pkt 1—3a;”;
- b) w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „W przypadkach, o których mowa w art. 147c pkt 1—3a, w decyzji określa się ponadto:”;
- 42) w art. 147e ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Delegowanie do pełnienia służby w kontyngencie oraz przedłużenie czasu delegowania, w przypadkach określonych w art. 147c pkt 1—3a, następuje za pisemną zgodą funkcjonariusza.”.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114, z późn. zm.<sup>5)</sup>) w art. 49a § 2 otrzymuje brzmienie:
- „§ 2. Usiłowanie i pomocnictwo są karalne.”.
- Art. 3.** W ustawie z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2002 r. Nr 175, poz. 1440, z późn. zm.<sup>6)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 1b pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) osób w komunikacji autobusowej ekspresowej, z zastrzeżeniem art. 2 ust. 2a.”;
- 2) w art. 2:
- a) w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
- „2a) funkcjonariusze Straży Granicznej w czasie wykonywania czynności służbowych związanych z ochroną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej szlaków komunikacyjnych o szczególnym znaczeniu międzynarodowym przed przestępczością, której zwalczanie należy do właściwości Straży Granicznej;”;
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Do ulgi 100 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego w komunikacji zwykłej,
- 
- <sup>5)</sup> Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 72, poz. 422 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1995 r. Nr 6, poz. 29, Nr 60, poz. 310 i Nr 95, poz. 475, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 60, poz. 369, Nr 85, poz. 539, Nr 98, poz. 602, Nr 104, poz. 661, Nr 106, poz. 677, Nr 111, poz. 724, Nr 123, poz. 779, Nr 133, poz. 884 i Nr 141, poz. 942, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 73, poz. 852, Nr 74, poz. 855 i Nr 117, poz. 1228, z 2001 r. Nr 100, poz. 1081, Nr 106, poz. 1149, Nr 125, poz. 1371, Nr 128, poz. 1409 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 25, poz. 253 i Nr 135, poz. 1145, z 2004 r. Nr 11, poz. 95, Nr 62, poz. 576, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 891, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 756 i 757.
- <sup>6)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 137, poz. 1304, Nr 149, poz. 1452 i Nr 203, poz. 1966, z 2005 r. Nr 90, poz. 756 i Nr 180, poz. 1497 oraz z 2006 r. Nr 141, poz. 1011 i Nr 249, poz. 1824.

pospiesznej, przyspieszonej i ekspresowej, na podstawie biletów jednorazowych, są uprawnieni funkcjonariusze Straży Granicznej w czasie wykonywania czynności służbowych związanych z ochroną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej szlaków komunikacyjnych o szczególnym znaczeniu międzynarodowym przed przestępczością, której zwalczanie należy do właściwości Straży Granicznej.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do ulgi 78 % przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej, na podstawie biletów jednorazowych, są uprawnione osoby wymienione w ust. 1, z wyjątkiem osób, o których mowa w ust. 1 pkt 2a.”;

3) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów poświadczających uprawnienia do korzystania z ulgowych przejazdów osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2—5, ust. 2a oraz ust. 6, uwzględniając konieczność wskazania w dokumencie podstawy prawnej uprawniającej do ulgi oraz określenia dokumentów wydawanych tylko na czas wykonywania czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2—5, ust. 2a oraz ust. 6.”.

**Art. 4.** W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.<sup>7)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wystuga emerytalna — okresy służby w Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej lub Służbie Więziennej, z wyjątkiem okresów zawieszenia w czynnościach służbowych, a także okresy im równorzędne, łącznie z okresami, o których mowa w art. 14 i 16;”;

<sup>7)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65, Nr 90, poz. 757 i Nr 130, poz. 1085 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

2) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Prawo do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie ustawy nie przysługuje funkcjonariuszowi, który został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 Kodeksu karnego lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, które zostało popełnione przed zwolnieniem ze służby.

2. Skazanie emeryta albo rencisty prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 Kodeksu karnego lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione przed zwolnieniem ze służby, powoduje utratę prawa do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie ustawy.

3. O skazaniu emeryta lub rencisty wyrokiem, o którym mowa w ust. 2, prezes sądu zawiadamia, w terminie 7 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku, organ właściwy w sprawach zaopatrzenia emerytalnego.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, emeryt albo rencista nabywa prawo do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia emerytalnego i rentowych, jeżeli spełnia warunki określone w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.<sup>8)</sup>).

5. Przy ustalaniu prawa do świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia emerytalnego i rentowych osoby, o której mowa w ust. 1 lub 2, która osiągnęła wiek emerytalny wynoszący co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla

<sup>8)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355, z 2005 r. Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 208, poz. 1534 oraz z 2007 r. Nr 17, poz. 95.

mężczyzn, uwzględnia się również okresy pobierania emerytury lub renty inwalidzkiej, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe ustalone na zasadach określonych w art. 5—7 i 10 ustawy, o której mowa w ust. 4, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania tych świadczeń.”;

3) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. W przypadku gdy emerytowi albo renciście nie przysługuje prawo do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie ustawy z przyczyn, o których mowa w art. 10 ust. 2, od uposażenia wypłaconego funkcjonariuszowi po dniu 31 grudnia 1998 r. do dnia zwolnienia ze służby, od którego nie odprowadzono składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przekazuje się składki za ten okres przewidziane w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 11, poz. 74, Nr 17, poz. 95 i Nr 21, poz. 125).

2. Kwota należnych, zwaloryzowanych składek stanowi przychody Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

3. Składki, o których mowa w ust. 1, przekazuje się w terminie 60 dni od dnia, w którym organ właściwy w sprawach emerytalnych otrzymał zawiadomienie prezesa sądu, o którym mowa w art. 10 ust. 3.

4. Organ, o którym mowa w ust. 3, w terminie 7 dni od dnia, w którym otrzymał zawiadomienie prezesa sądu, informuje o nim jednostkę właściwą do przekazywania do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składek.

5. Ustalenie podstawy wymiaru i kwoty składek, o których mowa w ust. 1, ich przekazanie oraz waloryzacja następuje na zasadach i w trybie określonym w przepisach dotyczących ustalenia podstawy i kwoty należnych składek, ich przekazywania oraz waloryzowania, w przypadku gdy funkcjonariusz zwolniony ze służby nie spełnia warunków do nabycia prawa do emerytury lub renty inwalidzkiej.”;

4) w art. 16 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wystugi emerytalnej zalicza się również okresy pozbawienia wolności i odbywania kary pozbawienia wolności oraz okresy zawieszenia w czynnościach służbowych, w przypadku gdy funkcjonariusz został uniewinniony lub postępowanie karne zostało umorzone, albo gdy nie został ukarany karą dyscyplinarną wydalenia ze służby.”;

5) w art. 24 w pkt 1a lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) w czasie pełnienia służby w kontyngencie Straży Granicznej wydzielonym do realizacji zadań, o których mowa w art. 147c pkt 1—3a ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2005 r. Nr 234, poz. 1997, z późn. zm.<sup>9)</sup>”;

6) w art. 39 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w razie skazania funkcjonariusza, który ma ustalone prawo do emerytury lub renty, prawomocnym wyrokiem sądu, o którym mowa w art. 10 ust. 2.”.

**Art. 5.** W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.<sup>10)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Świadczenia na warunkach i w wysokości określonych w ustawie przysługują również żołnierzom zawodowym oraz funkcjonariuszom Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej, jeżeli nie spełniają oni warunków do nabycia prawa lub utracili prawo do świadczeń określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym tych osób, oraz członkom rodzin pozostałym po tych osobach.”;

2) w art. 173 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Przepis ust. 1a stosuje się również do funkcjonariuszy, o których mowa w ust. 1a, którzy po zwolnieniu ze służby nabyli prawo do policyjnego zaopatrzenia emerytalnego, a następnie utracili to prawo w związku ze skazaniem prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe umyślne, ścigane z oskarżenia publicznego, popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, albo za przestępstwo określone w art. 258 Kodeksu karnego lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny pozbawienia praw

<sup>9)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 170, poz. 1218 oraz z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 82, poz. 558.

<sup>10)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355, z 2005 r. Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 208, poz. 1534 oraz z 2007 r. Nr 17, poz. 95.

publicznych za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe popełnione przed zwolnieniem ze służby.”.

**Art. 6.** W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.<sup>11)</sup>) po art. 186 dodaje się art. 186a w brzmieniu:

- „Art. 186a. 1. Przewoźnik lotniczy, w przypadku gdy wykonuje loty określone przez Prezesa Urzędu jako loty wysokiego ryzyka, jest obowiązany zapewnić na pokładzie statku powietrznego wartość ochronną pełnioną przez funkcjonariuszy Straży Granicznej.
2. Przewoźnik lotniczy pokrywa koszty związane z pełnieniem warty ochronnej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w przypadku, o którym mowa w ust. 1, obejmujące koszty:
- 1) przelotu i przewozu bagażu;
  - 2) posiłku na pokładzie statku powietrznego;
  - 3) noclegu, o ile jest niezbędny, w wysokości ustalonej zgodnie z przepisami w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju wydanymi na podstawie art. 77<sup>5</sup> § 2 Kodeksu pracy.
3. Należności, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, funkcjonariusze Straży Granicznej otrzymują od przewoźnika lotniczego w naturze na warunkach przewidzianych dla pasażerów danego lotu, a w przypadku lotów bez pasażerów — na warunkach przewidzianych dla załogi statku powietrznego.
4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, przypadki w jakich jest niezbędne zapewnienie funkcjonariuszom Straży Granicznej noclegu oraz sposób, tryb i terminy zwrotu przez przewoźnika lotniczego kosztów noclegu, o ile go nie zapewnił, uwzględniając konieczność:
- 1) zwrotu kosztów noclegów odpowiadających rzeczywiście poniesionym wydatkom w granicach, o których mowa w przepisach wymienionych w ust. 2 pkt 3;
  - 2) zapewnienia noclegu, w przypadku gdy uprawnienie do wypoczynku w warunkach hotelowych przysługuje członkom załogi statku powietrznego.”.

**Art. 7.** W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485, z 2006 r. Nr 66, poz. 469 i Nr 120, poz. 826 oraz z 2007 r. Nr 7, poz. 48) w art. 38 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. Główny Inspektor Farmaceutyczny w odniesieniu do prekursorów kategorii 1, a Główny Inspektor Sanitarny w odniesieniu do prekursorów kategorii 2 i 3, w uzasadnionych przypadkach powiadamiają Policję, Straż Graniczną i organy celne o konieczności zatrzymania przesyłki prekursorów, która nie spełnia wymagań określonych w przepisach prawa.”.

**Art. 8.** Przepisu art. 31 ust. 1b ustawy wymienionej w art. 1 nie stosuje się do kandydatów do służby w Straży Granicznej, wobec których rozpoczęto postępowanie kwalifikacyjne przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

**Art. 9.** Zwolnienie funkcjonariusza ze służby w przypadku wszczęcia lub prowadzenia wobec niego postępowania dyscyplinarnego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy następuje w terminie określonym w przepisach dotychczasowych.

**Art. 10.** Funkcjonariuszowi pozostającemu w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w okresie zawieszenia w czynnościach służbowych, okres tego zawieszenia w zakresie skutków prawnych, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 11 ustawy wymienionej w art. 1, liczy się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

**Art. 11.** Przepis art. 91c ustawy wymienionej w art. 1 stosuje się do funkcjonariusza zwolnionego ze służby po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

**Art. 12.** Przepisy art. 98 ust. 2 pkt 3, art. 99a ust. 1 pkt 13 i art. 102 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 oraz art. 10 ust. 1 i 2 ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się w przypadku gdy funkcjonariusz został skazany prawomocnym wyrokiem sądu lub wobec którego orzeczono prawomocnie środek karny po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

**Art. 13.** Przepis art. 118 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się w przypadku gdy ostateczna decyzja o zwolnieniu ze służby została wydana po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

**Art. 14.** Przepis art. 128 ustawy wymienionej w art. 1 oraz przepisy art. 3 ust. 1 pkt 7 i art. 16 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do okresów zawieszenia w czynnościach służbowych trwających po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

**Art. 15.** 1. Wymierzenie funkcjonariuszowi kary dyscyplinarnej w postępowaniu dyscyplinarnym wszczętym i niezakończonym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy następuje w terminie określonym w przepisach dotychczasowych.

<sup>11)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1008, Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1829 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331.

2. Usprawiedliwienie nieobecności z powodu choroby obwinionego, świadka i innego uczestnika postępowania dyscyplinarnego podczas czynności objętej postępowaniem dyscyplinarnym, która dokonywana jest po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, następuje na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

**Art. 16.** Ilekroć w przepisach prawa jest mowa o „jednostce organizacyjnej Komendy Głównej Straży Granicznej” rozumie się przez to „komórkę organizacyjną Komendy Głównej Straży Granicznej”.

**Art. 17.** Badania psychofizjologiczne prowadzone na podstawie art. 31 ust. 1a pkt 5 i art. 44 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 1 do dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w art. 39b ust. 4 ustawy wymienionej w art. 1, prowadzone są na dotychczasowych zasadach.

**Art. 18.** Z dniem wejścia w życie ustawy dotychczasowy dodatek służbowy otrzymywany przez funkcjonariuszy zajmujących stanowiska kierownicze lub samodzielne staje się z mocy prawa dodatkiem funkcyjnym.

**Art. 19.** Funkcjonariusze, którzy do dnia wejścia w życie ustawy otrzymywali zwiększenie uposażenia zasadniczego z tytułu wysługi lat otrzymują dodatek za wysługę lat, w wysokości nie mniejszej niż otrzymywane zwiększenie.

**Art. 20.** 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zmienianych ustawami, o których mowa w art. 1 i 3, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy, nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy.

2. Art. 11 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, zachowuje moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 11 ust. 2 ustawy o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy.

**Art. 21.** Przepis art. 103 ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1 stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

**Art. 22.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1 lit. a tiret drugie w części dotyczącej pkt 5c, pkt 14, art. 3 i art. 6, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 2, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*

## 559

### USTAWA

z dnia 13 kwietnia 2007 r.

#### **o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz o zmianie niektórych innych ustaw<sup>1)</sup>**

**Art. 1.** W ustawie z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.<sup>2)</sup>) w art. 24 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) w razie śmierci albo zaginięcia żołnierza w czasie wykonywania zadań służbowych, o których mowa w pkt 1a, renta rodzinna przysługuje w wysokości uposażenia.”.

**Art. 2.** W ustawie z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2002 r. Nr 9, poz. 87, z późn. zm.<sup>3)</sup>) w art. 45 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W razie śmierci albo zaginięcia żołnierza w czasie wykonywania zadań służbowych, o których mowa w art. 44 ust. 2, renta rodzinna wynosi miesięcznie 100 % podstawy wymiaru.”.

**Art. 3.** W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze

<sup>1)</sup> Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin i ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

<sup>2)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65 i Nr 130, poz. 1085 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

<sup>3)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 181, poz. 1515, z 2003 r. Nr 56, poz. 498 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 121, poz. 1264, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 281, poz. 2779 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 65.